

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobkyně:

██████████, nar. ██████████
bytem ██████████,
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Mateřánkou,
sídlem Rooseveltova 10/9, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému:

PROFI CREDIT Czech a. s., IČ 61860069,
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1,
zastoupený advokátem JUDr. Ervínem Perthenem,
sídlem Velké nám. 135/19, 500 03 Hradec Králové

o návrhu na zrušení rozhodčího nálezů

takto:

- I. **Rozhodčí nález rozhodce Mgr. Jana Fišera ze dne 8. 9. 2014 pod č. j. ██████████, se zrušuje.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady ve výši 22.542,58 Kč k rukám JUDr. Karla Mateřánky, advokáta se sídlem Rooseveltova 10/9, 301 00 Plzeň, a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou dne 27. 6. 2018 původně Okresnímu soudu v Pardubicích a postoupenou zdejšímu soudu domáhala zrušení ve výroku citovaného rozhodčího nálezů.

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

Žalobkyně v procesním postavení spotřebitele uzavřela se žalovaným smlouvu o půjčce a zároveň rozhodčí smlouvu. Finanční prostředky jí poskytnuté žalovaným na základě smlouvy o půjčce použila pro soukromé účely. Žalobkyně navrhuje zrušit vydaný rozhodčí nález s odkazem na důvody uvedené v § 31 písm. b), c), e), f), g), h) zákona o rozhodčím řízení, ve znění ke dni 12. 11. 2013. Vydaný rozhodčí nález byl žalobkyni doručen až dne 27. 3. 2018 s tím, že před tím 3. 2. 2015 podala žalobkyně žádost o přezkoumání rozhodčího nálezu, její žádost byla rozhodcem odmítnuta dne 11. 2. 2015. Žalobkyně má za to, že rozhodčí smlouva je neplatná, rozhodce není nezávislý a nestranný, je na žalovaném ekonomicky či finančně závislý, když rozhoduje pro žalovaného značné množství sporů, žalobkyně také neměla možnost ovlivnit výběr daných rozhodců. Věc nebyla v rozhodčím řízení dostatečně projednána, v průběhu rozhodčího řízení bylo žalobkyni doručováno na adresu [REDAKCE], kde žalobkyně nebydlela. Žalobkyně včas informovala opakovaně žalovaného o změně své adresy. Vydaný rozhodčí nález je v rozporu se zákonem a dobrými mravy, když vyúčtovaná smluvní pokuta je v zásadním rozporu s dobrými mravy, ve smlouvě o půjčce je tak absolutně neplatné ujednání o sjednané výši smluvní pokuty. Rozhodčí doložka dále neobsahuje všechny informace dle zákona o rozhodčím řízení, a to s odkazem na § 3 odst. 5. Dále žalobkyně uvedla, že v tomto řízení není dána překážka věci rozhodnuté, když u Okresního soudu v Pardubicích byla podána žaloba o zrušení tohoto rozhodčího nálezu, vedená pod sp. zn. 11 C 43/2015, když toto řízení bylo zastaveno, neboť žalobkyně vzala žalobu zpět. Žalobkyně se seznámila s vydaným rozhodčím nálezem dne 2. 2. 2015 při nahlížení do samotného rozhodčího spisu.

2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl tuto zamítnout, odkázal na aktuální znění zákona o rozhodčím řízení. Účastníci uzavřeli smlouvu o půjčce a rozhodčí smlouvu, které nejsou spotřebitelské. Rozhodce vydal v rozhodčím řízení rozhodčí nález. Žalobkyně podala dne 3. 2. 2015 žádost o přezkum rozhodčího nálezu, která byla pro opožděnost odmítnuta. Dále byla v této věci podána žaloba na zrušení rozhodčího nálezu k Okresnímu soudu v Pardubicích pod sp. zn. 11 C 43/2015. Řízení bylo zastaveno, když žalobkyně vzala žalobu zpět. Žalovaný namítá, že žaloba byla podána opožděně, když rozhodčí nález byl žalobkyni doručen, jak plyne z doručky založené v rozhodčím spise, případně žalobkyně potvrdila doručení podáním žádosti o přezkum rozhodčího nálezu v roce 2015, kdy i podala žalobu na zrušení rozhodčího nálezu. Pokud jde o důvody pro zrušení rozhodčího nálezu uváděné žalobkyní, odkázal žalovaný na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu ČR. V mnoha případech byly posuzovány rozhodčí doložky, které žalovaný ve smluvní dokumentaci používá, a nebyly shledány neplatnými. Žalovaný poukázal na konkrétní usnesení Ústavního soudu ČR, která považují rozhodčí doložky žalovaného s konkrétním výčtem rozhodců za platné, a která považují rozhodčí doložky žalovaného za nikoli v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Seznam rozhodců je jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený.
3. Zdejší soud rozhodl ve věci rozsudkem z 30. 5. 2019 pod č. j. 54 Cm 355/2018-102. K odvolání žalobkyně bylo toto rozhodnutí zdejšího soudu zrušeno usnesením soudu odvolacího ze dne 3. 3. 2020 pod č. j. 2 Cmo 261/2019-115 a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. V rozhodnutí odvolacího soudu je mimo jiné uvedeno, že v daném stádiu řízení nelze ani vycházet z toho, že by rozhodčí nález byl žalobkyní řádně doručen fikcí dne 22. 9. 2014. V tomto směru je třeba vycházet z ujednání v článku V. 5. 1. 1. 1. rozhodčí smlouvy, dle kterého platí, že písemnosti ve sporu zasílá rozhodce, a to na adresu, kterou strana uvedla, popřípadě na adresu bydliště nebo sídla, pokud strana neuvedla jinou adresu či na adrese osoby oprávněné jednat za právnickou osobu, již je doručovaná písemnost určena, nebo zvolenému zástupci. Pokud by takové doručení mělo být považováno za řádné, bylo by nutné se vypořádat s tím, zda adresa, na níž bylo žalobkyni doručováno, je adresou, kterou uvedla v návaznosti na tvrzení žalobkyně, že ještě před zahájením rozhodčího řízení žalovanému řádně sdělila změnu své adresy způsobem předpokládaným ve smlouvě o revolvingovém úvěru uzavřené mezi účastníky řízení dne 12. 11. 2013. Dále mimo jiné odvolací soud uvedl, že žalobkyně tvrdila, že se o rozhodčím nálezu

dozvěděla teprve po vyrozumění o zahájení exekuce spolu s exekučním příkazem k přikázání pohledávky z účtu, a to na základě nahlédnutí do spisu. Tomuto tvrzení pak koresponduje záznam ve spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 15 Nc 5704/2014, z něhož se podává, že žalobkyně do spisu nahlížela, ale není z něj zřejmé, že by jí byl rozhodčí nález doručen. O tom, že by žalobkyně učinila nesporným doručení rozhodčího nálezu dne 2. 2. 2015, nesvědčí ani obsah protokolu z jednání z 30. 5. 2019 před soudem prvního stupně. Ze žádného z provedených důkazů v řízení před soudem prvního stupně nelze tak uzavřít, že by žalobkyni byl rozhodčí nález doručen způsobem předpokládaným v rozhodčí smlouvě uzavřené mezi účastníky z 12. 11. 2013. Za řádné doručení rozhodčího nálezu nelze považovat seznámení se s ním při nahlédnutí žalobkyně do spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 15 Nc 5704/2014. Samo podání žaloby na zrušení rozhodčího nálezu k Okresnímu soudu v Pardubicích rovněž neprokazuje doručení rozhodčího nálezu. V rozhodnutí odvolací soud mimo jiné dále uvedl, že tak bude na soudu prvního stupně znovu posoudit otázku včasnosti podané žaloby v návaznosti na okamžik řádného doručení rozhodčího nálezu, kdy za tím účelem zdejší soud doplní dokazování. V případě, že soud prvního stupně učiní závěr o jejím včasném podání, bude se pak zabývat meritem věci.

4. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení, v platném znění, návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
5. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení ve znění účinném do 30. 11. 2016 návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak. Byl-li rozhodčí nález vydán ve sporu ze spotřebitelské smlouvy a návrh na jeho zrušení podal spotřebitel, soud vždy přezkoumá, zda nejsou dány důvody pro zrušení rozhodčího nálezu podle § 31 písm. a) až d) nebo h).
6. Dle ust. § 31 zákona o rozhodčím řízení, v platném znění, soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.
7. Dle ust. § 31 zákona o rozhodčím řízení ve znění účinném do 30. 11. 2016 soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) rozhodce nebo stálý rozhodčí soud rozhodoval spor ze spotřebitelské smlouvy v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem, dle písm. h) rozhodčí smlouva týkající se sporů ze spotřebitelských smluv neobsahuje informace požadované v § 3 odst. 5, popřípadě tyto informace jsou záměrně nebo v nezanedbatelném rozsahu neúplné, nepřesné nebo nepravdivé, nebo i) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.

8. Z rozhodčího spisu sp. zn. [REDAKCE] rozhodce Mgr. Jana Fišera soud zjistil, že žalobkyně jako dlužník uzavřela se žalovaným jako věřitelem smlouvu o revolvingové půjčce dne 12. 11. 2013, dále účastníci uzavřeli rozhodčí smlouvu ze dne 12. 11. 2013 (dále jen “rozhodčí smlouva”), dne 8. 9. 2014 byl vydán a 22. 9. 2014 byl fikcí doručen žalobkyni rozhodčí nález na adresu [REDAKCE], ve kterém bylo žalobkyni uloženo zaplatit žalovanému 405.251 Kč s příslušenstvím, náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozhodčího nálezu.

Ze smlouvy o revolvingové půjčce bylo zjištěno, že žalobkyně coby klient a žalovaný coby věřitel uzavřeli smlouvu o půjčce, která je dle čl. 1.8. smluvních ujednání, poskytována pro podnikatelské účely dlužníka – žalobkyně.

Z rozhodčí smlouvy bylo mimo jiné zjištěno, že veškeré spory o nároky, které přímo nebo odvozeně vznikly či v budoucnu vzniknou ze smlouvy o revolvingové půjčce (včetně sporů ze zajištění závazků z této Smlouvy o revolvingové půjčce, avšak vyjma sporů ze směnky vystavené podle Smlouvy o revolvingové půjčce), nebo v návaznosti na Smlouvu o revolvingové půjčce, včetně sporů z Dohody o podmínkách konsolidace závazků Dlužníka, byla-li tato Dohoda o podmínkách konsolidace závazků Dlužníka v souvislosti se Smlouvou o revolvingové půjčce uzavřena, budou dle zák. č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení, v platném znění, rozhodovány v rozhodčím řízení, a to dle níže uvedených pravidel rozhodčího řízení. Dále bylo zjištěno, že si strany sjednaly rozhodce pro rozhodčí řízení, a to konkrétních třináct osob, jednoznačně v rozhodčí smlouvě specifikovaných. V rozhodčí smlouvě si strany sjednaly i možnost přezkumu rozhodčího nálezu v rámci přezkumného řízení.

Ze spisu rozhodce Mgr. Jana Fišera sp. zn. [REDAKCE] bylo dále zjištěno, že rozhodce zaslal žalobkyni Výzvu k vyjádření ze dne 21. 7. 2014 s tím, že k této je připojena doručenka žalobkyně s jejím podpisem o převzetí této zásilky dne 23. 7. 2014, kdy tuto zásilku vydala žalobkyni poštovní doručovatelka, a to po ztotožnění adresáta, tedy žalobkyně. Dále bylo zjištěno, že žalobkyně zasílá dne 29. 1. 2015 e-mail rozhodci se žádostí o předložení smlouvy uzavřené mezi účastníky s tím, že o rozhodčím řízení se žalobkyně dozvěděla z jí doručeného exekučního příkazu. Dále bylo zjištěno, že rozhodce sdělil žalobkyni, že vydaný rozhodčí nález nabyl právní moci s tím, že spis rozhodce byl předán do úschovy Okresního soudu v Pardubicích. Ze spisu zdejší soud dále zjistil, že žalobkyně podala žádost o přezkoumání rozhodčího nálezu, která byla doručena dne 5. 2. 2015, v žádosti mimo jiné uvedla, že se o existenci rozhodčího nálezu dozvěděla dne 20. 1. 2015, a to z Vyrozumění o zahájení exekuce, dne 2. 2. 2015 jí byl řádně doručen rozhodčí nález při nahlédnutí do spisu rozhodce. Dále bylo zjištěno, že žádost o přezkum rozhodčího nálezu byla odmítnuta, když tato byla podána po uplynutí lhůty pro podání žádosti o přezkum rozhodčího nálezu.

Z karty klienta z připojeného rozhodčího spisu bylo mimo jiné v poznámkách zjištěno, že dne 30. 4. 2014 ve 14 hodin 11 minut 00 sekund je uvedena adresa nová typu kontaktní adresa:

[REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]; předchozí adresa: [REDAKCE], [REDAKCE]. Dále bylo zjištěno v poznámkách dne 18. 6. 2014 v 8 hodin 57 minut 00 sekund adresa nová typu kontaktní adresa: [REDAKCE], [REDAKCE]; předchozí adresa:

[REDAKCE]. Z oznámení z 15. 6. 2014 bylo v rozhodčím spise mimo jiné zjištěno, že žalovaný žalobkyni zasílá oznámení s obsahem upozornění, že s ohledem na závažné porušení smlouvy se staly okamžitě splatnými všechny závazky žalobkyně s tím, že byla vyzvána k okamžité úhradě. Bylo zjištěno, že toto oznámení bylo žalobkyni zasíláno na adresu [REDAKCE]

[REDAKCE]. Z rozhodčí smlouvy uzavřené mezi účastníky z 12. 11. 2013, bylo mimo jiné zjištěno z článku V. bod 5.1.1., písemností ve sporu zasílá stranám rozhodce, a to na adresu, kterou strana uvedla, popřípadě na adresu bydliště nebo sídla, pokud strana neuvedla jinou adresu, či na adresu osoby oprávněné jednat za právnickou osobu, již je doručovaná písemnost určena, nebo zvolenému právnímu zástupci. Z článku V. bod 5. 1. 5. rozhodčí smlouvy bylo zjištěno, že všechna doručení rozhodce jsou platná, byla-li učiněna podle pravidel sjednaných v této rozhodčí smlouvě, a to i tehdy, jestliže adresát písemnost odepřel převzít nebo přes oznámení doručující pošty nevyzvedl.

Z ostatních provedených důkazů nebyly soudem zjištěny žádné skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci s ohledem na dále uvedené závěry, ke kterým dospěl zdejší soud.

9. Soud především zdůrazňuje, že musel vycházet a vychází ze znění zákona o rozhodčím řízení účinného ke dni podání žaloby (27. 6. 2018), resp. ke dni rozhodnutí, a to s odkazem na novelu č. 258/2016 Sb. zákona, která je účinná ke dni 1. 12. 2016, a její přechodná ustanovení, která neřeší problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, proto soud musel aplikovat znění zákona v novelizovaném znění zákona (v tomto soud odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu 33 Cdo 2713/2012, který se tímto zabýval v případě jedné z předchozích novel zákona – zák. č. 19/2012 Sb.). Soud dále odkazuje (viz rozsudek Nejvyššího soudu 33 Cdo 838/2014) na obecnou zásadu procesního práva, podle níž při změnách právních předpisů procesněprávní povahy platí zásada, že nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí její účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy, zůstávají zachovány, v případě procesních vztahů platí nové právo i ve věcech před jeho účinností zahájených, ale dosud neskončených (o to spíše na řízení zahájená po účinnosti nové právní úpravy, jako v řízení u zdejšího soudu) s upozorněním na skutečnost, že tato zásada může být prolomena, neboť rozhodující jsou vždy konkrétní přechodná ustanovení v nových procesních předpisech, která mohou stanovit, že řízení započatá přede dnem účinnosti nového předpisu se dokončí podle dosavadních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 258/2016 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 19/2012 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně řízení v případě sporů ze spotřebitelských smluv, se dokončí podle dosavadních předpisů. Tedy stejně jako v případě zákona č. 19/2012 Sb., kdy přechodná ustanovení neřešila problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, tak i zákon č. 258/2016 Sb. tuto problematiku (užití novelizovaného znění zákona na řízení o zrušení rozhodčích nálezů) neřešil, vycházel soud ze znění účinného ke dni podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí ve věci.
10. V projednávané věci se soud nejprve zabýval otázkou, zda návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě, tedy ve lhůtě tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu žalobkyni, tedy jako účastníku rozhodčího řízení. Pokud jde o otázku doručení rozhodčího nálezu žalobkyni, vycházel soud z pokynů soudu odvolacího uvedených v jeho rozhodnutí a citovaných v tomto rozhodnutí shora. Soud se tak zabýval otázkou a tvrzením žalobkyně, že k doručení rozhodčího nálezu jí došlo až dne 27. 3. 2018. Z připojeného rozhodčího spisu bylo zjištěno, že ještě před samotným zahájením rozhodčího řízení bylo na kartě klienta, tedy kartě žalobkyně, uvedeno 30. 4. 2014, že adresa nová typu kontaktní adresa, je adresa [REDAKCE], kdy tuto skutečnost tvrdila žalobkyně s tím, že řádně, dle rozhodčí smlouvy sdělila, respektive dle smlouvy o revolvingovém úvěru sdělila žalovanému změnu adresy pro doručování. Z průběhu rozhodčího řízení bylo zjištěno, že rozhodce opakovaně zasílal listiny žalobkyni na adresu původní, ne změněnou, nově ohlášenou kontaktní adresu, kterou nahlásila žalobkyně a byla zavedena do karty klienta 30. 4. 2014. Žalovaný v průběhu řízení mimo jiné namítl, že pokud jde o řádné doručování a tedy skutečnost, že žalobkyně podala svůj návrh na zrušení rozhodčího nálezu opožděně, když jí rozhodčí nález byl doručen dávno před třemi měsíci před samotným podáním žaloby, poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu z 30. 6. 2004 pod sp. zn. 29 Odo 202/2003. Soud však musel konstatovat, že skutečnosti a případ uvedený v citovaném rozhodnutí není případný na řízení toto, tedy že pokud jde o doručování, v tomto případě nelze postupovat dle citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu, když skutečnosti v něm, a naopak v tomto řízení uvedené jsou výrazně odlišné a toto rozhodnutí je tak nepřiléhavé k řízení zdejšího soudu. Soud

se dále nezabýval otázkou pravosti podpisu na doručence žalobkyně z 23. 7. 2014 viz shora, když již v rámci tohoto doručování nebylo postupováno dle rozhodčí smlouvy, tedy nebylo doručováno na adresu kontaktní, novou uvedenou žalobkyní před zahájením samotného rozhodčího řízení. S ohledem na tuto skutečnost, tedy že nebylo řádně žalobkyni doručováno, dospěl tak soud k závěru, že jednak žaloba na zrušení rozhodčího nálezu nebyla podána opožděně, ale byla podána včas, když žalobkyně obdržela rozhodčí nález dne 27. 3. 2018 a žaloba o zrušení rozhodčího nálezu byla podána dne 27. 6. 2018. Zdejší soud se tak dále zabýval dle pokynů Vrchního soudu samotným meritem věci. Žalobkyně namítala, že rozhodčí smlouva je neplatná, dále že rozhodce není nezávislý a nestranný, když je na žalovaném ekonomicky či finančně závislý s ohledem na skutečnost, že pro žalovaného rozhoduje značné množství sporů a dále žalobkyně namítala, že neměla možnost ovlivnit výběr daných rozhodců, dále že žalobkyni nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat. S ohledem na to, že zdejší soud dle pokynů soudu odvolacího dospěl tedy k závěru, že v průběhu rozhodčího řízení bylo žalobkyni doručováno ne na adresu dle rozhodčí smlouvy, ale na její původní adresu, žalobkyně tak skutečně fakticky neměla možnost věc před rozhodcem projednat. O tom svědčí i následné odmítnutí návrhu žalobkyně na přezkoumání rozhodčího nálezu. S ohledem na tyto skutečnosti musel zdejší soud žalobě vyhovět, a to s ohledem na to, že žalobkyni nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat s odkazem na ust. § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení s tím, že s ohledem na tento závěr soudu se zdejší soud dalšími důvody uváděnými v žalobě žalobkyní nezabýval.

11. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalobkyni jako účastníku, která měla ve věci plný úspěch, přiznal náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva proti žalovanému, a to v souladu s právními předpisy upravujícími výši náhrad nákladů v občanském soudním řízení v celkové výši 22.542,58 Kč, jež jsou tvořeny uhrazenými soudními poplatky ve výši 5.000 Kč, dále odměnou advokáta dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 6 úkonů ve výši 9.000 Kč, paušální náhradou za 6 úkonů právní služby ve výši 1.800 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, cestovným k jednání z [redacted] do Pardubic a zpět osobním automobilem Citroën [redacted], reg. zn. [redacted] ve výši 2.498 Kč, náhradou za promeškaný čas dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 1.200 Kč za 12 půlhodin, DPH ve výši 3.044,58 Kč. Lhůtu splatnosti soud určil jako zákonnou třídní podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 1. října 2020

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.
předsedkyně senátu